

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 5. Vtrum in Christo facta fuerit aliqua unio animæ, & corporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

tas & humanitas, sicut vnus Christus. Secundò, quia inde sequuntur propositiones hereticæ, nempe, diuinitatem, esse diuinitatem & humanitatem simul sumpta, si ita colligas. Christus est diuinitas & humanitas; atqui Christus est diuinitas: ergo diuinitas est diuinitas & humanitas.

Refellitur.

Sed facile responderi potest, Concilium Constantiense damnare illam propositionem in sensu auctoris, qui erat sensus diuinus, vt docet Thomas Waldensis lib. i. doctrinalis fidei antiquæ cap. 42. Argumentum verò est Sophisticum: patet in simili: Christus est mortuus, Christus est diuinitas: ergo diuinitas est mortua. Item Christus est compositus ex diuinitate & humanitate, Christus est diuinitas: ergo diuinitas est composita ex diuinitate & humanitate. Variatur enim appellatio.

Explicatur identice, nõ formaliter

Respondeo ergo Primò, hanc propositionem esse hereticam: *Christus est humanitas*, quia confundit naturas; nec in sensu formali nec identico potest admitti. Secundò, hæc est vera, *Christus est diuinitas*, quia est identica, vt patet ex tractatu de Trinitate. Tertiò *Christus, est diuinitas & humanitas coniunctim*, est vera identice; quatenus Christus accipitur pro supposito, non simplici, sed vt includit naturam humanam; non tamen omnino propriè seu formaliter. Sicut nec ista: *Verbum, est diuinitas & humanitas simul*: hæc est enim multò minùs propria.

Quare ad Argumentum Respondeo, compositum esse sua componentia simul sumpta, non in sensu omnino proprio & formali, sed identico. Compositum enim nihil includit, nisi ipsa componentia coniuncta: & ipsa componentia coniuncta, nihil includunt nisi quòd includitur in composito.

ARTICVLVS V.

Virum in Christo fuerit facta aliqua unio anima & corporis?

54

Respondetur affirmatiuè; scilicet Christum assumpsisse humanam naturam, compositam ex anima & corpore coniunctis. Est fide tenendum, & expressè definitur in Concil. Ephesino primo, can. 13. *Non enim dicimus*, inquit, *quòd Dei natura, conuersa vel immutata, facta sit caro; nec quòd in totum hominè, qui est ex anima & corpore, transformata sit; sed magis quòd carnem animatam anima rationali sibi copularit; Verbumque substantialiter, ineffabiliter, & incomprehensibiliter factum sit homo. Et in Synodo 4. act. 5. vbi definitur Christus esse perfectus in humanitate & diuinitate, verus Deus & homo, ex animâ rationali & corpore. Et in Synodo Quintâ, actione quartâ cap. 4. *Qui non consentitur, sicut sancti Patres docuerunt, vniõnem Dei Verbi ad carnem animatam animâ rationali & intellectuâli, secundum compositionem, id est, secundum substantiam factam, & propterea vnâ eius substantiam esse, anathema sint.* Et in Synodo Sexta, Actione 11. in Epist. Sophronij: *Simul, inquit, caro, simul Dei Verbi caro, animata, rationalis.* Quæ Epistola approbatur à toto Concilio Actione 13.*

55

Vnde errat Magister cum in 37. dist. 6. art. 6.

refert contrariam sententiã vt probabilem, tamquam probabile sit Christum assumpsisse carnem & animam, sed nõ vnita inter se immediatè, sicut in nobis, sed tantum vnita cum Verbo. Neque rectè quidam illu excusat, quòd eius tempore contrarium non fuerit adhuc manifestè definitum, & hoc damnatum; sed primùm ab Alexandro III. Capitulo *Cum Christus*, titulo de hereticis. Constat enim in Concilijs citatis expressè esse damnatum: imò semper fuit hereticum. Nam inde clarè sequitur Christum non esse, verum hominem: Nam de hominis ratione est, vt constet ex animâ & corpore vnitis, per modum materiæ & formæ. Deinde sequitur illum non potuisse concipi, mori, resurgere: Nam cõceptio hominis fit per vniõnem animæ cum corpore, & mors per separationem animæ à corpore, Resurrectio per reunitiõnem animæ cum corpore. Nam à Verbo, nec anima nec corpus vmq̃a relictum fuit: quare mors non potest intelligi per separationem animæ à Verbo, nec resurrectio per coniunctionem anime cum Verbo, sed cum carne dumtaxat.

Magister refellitur.

Alioquin Christus non fuisset verus homo.

Dices; ex animâ & carne inter se vnitis, constituitur persona humana: ergo si in Christo fuit hæc unio, etiã fuit in ipso persona humana distincta à Verbo.

56

Respondeo, ex animâ & corpore vnitis, per se primò tantum resultat humana natura; persona autem tantummodò secundariò, & ex consequenti, si nimirum illa natura sibi relinquatur: atqui in Christo non relinquatur sibi, sed ita Verbo adstringitur, vt eius propria personalitas præueniatur à personalitate Verbi; ita vt ex naturâ humanâ & personalitate Verbi, existat humana persona, non distincta à Verbo.

Quomodo ex anima & corpore vnitis constituitur persona humana.

ARTICVLVS VI.

Virum humana natura fuerit vnita Verbo accidentaliter?

Respondetur; humana natura non accidentaliter, sed substantialiter Verbo vnita est. Est fidei, definita in Synodo 111. Generali, can. 2. *Si quis non consuetur carni secundum substantiam, vnitum Dei Patris Verbum, anathema sit.* Can. 13. *Dicimus quòd Verbum carnem animatam animâ rationali, sibi copularit; & substantialiter, & ineffabiliter, & incomprehensibiliter factus sit homo.* Et in epistolâ Synodicâ Concilij Alexandrini ad Nestorium, fauillimè dicitur *Deum carni vnitum iuxta substantiam, & hypostasiõs.* Et luculentissimè in V. Synodo act. 4. can. 4. & 5. Vbi, non solum definitur Verbum vnitum carni substantialiter & secundum substantiam; sed etiam excluduntur omnes modi vniõnis accidentalis. Damascenus lib. 3. de fide cap. 3. *Essentialem dicimus vniõnem, non quòd ex duabus naturis vna composita perficiatur; sed quia, due vnite sunt verè in vnâ hypostasi filij Dei.*

57

Sequitur etiã hæc veritas apertè ex dictis art. 2. & 3. Et ratio est Primò, Quia Verbum ita vnitum est humanitati, vt ex his duobus extiterit substantia composita, verè & propriè vna: nam Verbu effectum est substantiale complementum eius.

Vnio Verbi ad humanitatem est substantialis.

C c iij eius.